

nedgang i det beløb, de har til rådighed i deres hverdag. Den sammenhæng har ikke været særlig fremme i debatten, idet det – det ved jeg godt – giver visse vanskeligheder at diskutere den.

Så ville hr. Kim Behnke have min mening om den vedtagelse, jeg stemte for sammen hr. Kim Behnke den 25. juni 1998. Der er lavet en aftale med amter og kommuner, som betyder, at der også kan ske forbedringer på hjemmehjælpsområdet, men hvordan den administreres i amter og kommuner, har jeg ingen indflydelse på. Flere penge til plejehjem – jo, der er lavet den nødvendige lovgivning, så der kan bygges plejehjem, men vedtagelsen må også underkastes de vurderinger, der gælder for den samlede økonomiske ramme.

(Kort bemærkning).

Villy Søvdal (SF):

Det er igen om beregningerne, for indtil videre er vi jo de eneste, der har lavet dem.

Når hr. Jan Petersen siger, at der sker intet slemt, vil jeg godt spørge: Er det ikke slemt, at et førtidspensionsægtepar, hvor begge modtager den mellemste førtidspension, og som har et barn, mister 7.200 kr. om året i boligstøtte? Og er det ikke slemt, at den nedsatte pensionsalder fra 67 til 65 betyder, at en førtidspensionist på højeste pension mister knap 45.000 pr. år, når vedkommende er 65 og 66 år, når de nye ordninger træder i kraft, altså at man tager 90.000 kr. fra førtidspensionister på højeste pension? Og gør det ikke ondt helt ind i den socialdemokratiske sjæl, at mennesker i kørestol skal være med til at finansiere, at mennesker, der har aktier, får det lidt bedre? Er det ikke forståeligt, at det skaber vrede og indignation? Det gør det i hvert fald i SF, og jeg tror også, det gør det i meget brede kredse af befolkningen, så det nytter altså ikke at sige, at de beregninger er for svære at lave. Indtil videre er det vore beregninger, der gælder, for de er de eneste, der er lavet eller i hvert fald fremlagt.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er egentlig ked af, at hr. Jan Petersens lille føljeton blev afbrudt. Han var ved at læse op af alle partiernes valgprogrammer, og jeg sad sådan og glædede mig til, at han skulle komme til det virkelig væsentlige valgprogram i denne forbindelse, nemlig Socialdemokratiets valgprogram. Det fik vi ikke nogen oplæsning af, og

det er jo det, der er interessant; men det kan være, hr. Jan Petersen ikke har læst det.

Jeg glæder mig også til at høre, om Socialdemokratiet tager min gode idé om den Orwellske ordbog op. Jeg glæder mig til, at den kommer som en glittet tryksag, og jeg hjælper gerne med at udforme den.

Hr. Jan Petersen sagde, at man ikke kan forandre noget uden at ramme nogle, og det er jeg sådan set enig i. Men det, jeg er så imponeret over, er den præcision, man har vist i det stykke arbejde. Man rammer førtidspensionisterne, for de skal ned i boligstøtte, og de mister 2 år på førtidspension, fordi de kommer på folkepension 2 år tidligere. Man rammer SU-modtagerne, der går ned i boligstøtte. Man giver en skattefordel til dem, der ikke er nedslidte og derfor kan vente med at gå på efterløn, f.eks. lektorer og den slags, og man sætter aktiebeskatningen ned.

Som i alle gyserfilm har vi nu cliffhangeren over alle cliffhangere. Hvad bliver det næste, Socialdemokratiet vil fremtidssikre?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man fristes jo til at sige, at Socialdemokratiet er ramt af det, de Gaulle sagde engang: Eftersom en politiker aldrig tror, hvad han siger, bliver han forbavset, når andre tror på ham.

Det er præcis det, Socialdemokratiet er blevet ramt af. Man gik ud med nogle klare løfter i valgkampen og blev valgt på nogle prioriteringer, på nogle holdninger. Så kommer man herind efterfølgende og ved, at der er 3-4 år til næste valg, og så sidder man fuldstændig sine egne løfter overhørig. Men der er faktisk nogle mennesker, som troede på det, der blev sagt, og som derfor stemte, som de gjorde.

Hr. Jan Petersen forholdt sig ikke til det, der blev spurgt om tidligere, nemlig det paradoksale i, at hvis der efter martsvalget var kommet en borgerlig regering, hvor Dansk Folkeparti havde haft afgørende indflydelse, var der ikke sket de forringelser af efterlønnen, som den socialdemokratiske ledede regering nu har været bannerfører for. Det er da paradoksalt.

Hr. Jan Petersen kan heller ikke tale sig fra, at Dansk Folkeparti har sagt, at vi ikke vil have de forringelser af efterlønnen, som nu er sket. Han kan henvise til et program, som vi står 100 pct. ved. Så kan vi selvfølgelig komme over i en teknisk diskussion af, om efterlønnen er en social sikringsordning eller en arbejdsmarkeds-